

nogen Betryggelse over for den af alle indrømmede prækerø Pantestikkerhed, som er Grundlaget for denne Forening. Jeg vil oprigtig ønske, at Fremtiden vilde give mit mørke Syn paa denne Sag Ret, men mit Haab om dette Ønskes Opfyldelse er ganske vist ikke saa lidt svagere end den Frygt, jeg nærer for, at det ikke vil gaa aldeles godt for denne Forening. Man kunde maaske smile ad en saadan Frygt og tro, at det er et Skræmmebillede, der stilles op: hvor skulde der overhovedet i en Kreditforening kunne indtræffe Katastrofer? Men saa godt som alle ærede Medlemmer ville enten mindes eller vide, at der foreligger to ret sørgelige Eksempler paa Katastrofer i Kreditforeninger, der have medført manges Ruin og have haft mange sørgelige Forhold til Følge, Kreditforeninger, der sikkert hvilede paa en ikke mindre solid Basis end denne. Det forekommer mig derfor, at det ikke kan være udelukket, at der ogsaa her, hvor man dog paa Forhaand maa indrømme den prækerø Pantestikkerhed, kunde indtræffe Katastrofe, og jeg maa af Hensyn hertil bestemt udtale, at jeg agter at stemme mod Lovforslagets Vedtagelse.

Judenrigsministeren (Zingerslev):

Det er kun en lille Bemærkning, jeg tror det vil være rigtigt for mig at gøre over for den ærede Taler. Den ærede Taler vedkendte sig jo at tale ud af et mørkt Syn paa Forslaget og ansillede forskellige almindelige Betragtninger over, hvor lidet det var lykkes at faa denne Kreditforening bragt i en saadan Form, at den kunde siges at have Udset til at virke med Held. Alt det skal jeg lade ligge, og kun et enkelt Punkt skal jeg dvæle et Øjeblik ved, uagtet jeg ved anden Behandling ogsaa dvælede derved og udtalte omtrent det samme, som jeg nu kommer til at sige. Det er med Hensyn til Amortisationen. Det forekommer mig, at naar man ikke vil se rent teoretisk paa Sagen, men have de praktiske Forhold lidt for Øje, maa det erkendes, at naar man sætter Ydelsen til 2 pCt. til Reservecønden, maa man dog ret snart komme til Amortisation, eller ogsaa maa hele Foreningen mislykkes, andet er ikke muligt her. Hvis man virkelig vedbliver med en saadan Ydelse og ikke kommer til Amortisation, vil det med andre Ord sige, at Foreningen straks begynder under saa daarlige Vilkaar og med saa store Tab, at den ikke kan trives. Men det lader jeg staa ved sit Værd. Ganske urigtigt er det, naar det ærede Medlem siger, at der er ingen Grænse for Amortisationen, naar den kan begyndes, og naar den

kan fuldendes. Men det ærede Medlem maa erindre Amortisationsbestemmelsen med Litra h i Lovforslagets § 1, hvor der udtrykkelig staar, at for saa vidt Laanene ikke ere tilbagebetalte i den 50de halvaarlige Termin efter deres Udbetaling, skal i hver af de paafølgende Terminer betales med Afdrag, svarende til mindst $\frac{1}{10}$. Altsaa ud over 60 Terminer, 30 Aar, kan et Laan, givet af denne Kreditforening, ikke komme til at løbe. Denne Bestemmelse maa man dog sammenholde med den anden Amortisationsbestemmelse. Det er kun det, jeg har villet sige en Streg under; for øvrigt skal jeg ikke komme ind paa det ærede Medlems almindelige Udtalelser.

Breinholdt: Den højtærede Indenrigsminister har selvfølgelig fuldstændig Ret i, at der er en Grænse for, naar Laanet overhovedet maa være indfriet. Men den Tid, da Amortisationen skal begynde, kan rigtignok ogsaa ligge langt borte, den kan i alt Fald ligge op til 20 Aar. Der er nemlig givet 30 Aar til Amortisationen, men det er tillige bestemt i Lovforslaget, at hvis Amortisationen ikke er foregaaet paa en regelmæssig Maade, skal i de sidste 10 Aar Amortisationen ske saaledes, at $\frac{1}{10}$ af Laanet aarlig indfries. Altsaa er det jo givet, at der kunde hengaa 20 Aar, uden at Amortisationen skete, og dog kunde Løven opfyldes ved, at man i de sidste 10 Aar hvert Aar afdrager $\frac{1}{10}$ af Laanet. Den højtærede Ministers Bemærkning er fuldstændig rigtig, det erkender jeg, men jeg tror egentlig ikke, at den nævnte Bestemmelse giver nogen sænderlig Betryggelse, hvis man kan udsætte Amortisationen i en saa lang Aarrække; jeg tillod mig kun at forudsætte et Minimum af 10 Aar.

Judenrigsministeren (Zingerslev):

Jeg vil blot bemærke, at det ikke er 10 Aar, det er 5 Aar, det er de sidste 10 halvaarlige Terminer.

Stilling: Jeg skal ikke fristes til at følge det ærede 1ste Medlem for 8de Kred (Breinholdt) i hans Betragtninger over Lovforslagets Enteltheder, som jo i Grunden allerede kom frem ved 1ste Behandling, og som ere imødegaaede saa vel af den højtærede Indenrigsminister som af den ærede Ordfører (B. G. C. Jensen), men jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af — jeg havde nær sagt: den Udtale, som det ærede Medlem saa smukt holdt over dette Lovforslag. I sin Indledning aandede det ærede Medlems Udtalelse megen